

kan danne mig et Begreb om, hvad de aarlige Udgifter ville beløbe sig til. Jeg har da gjort følgende Raskule derover. Udgiften til de 2,500 Fod kompakt Mole à 4 Kr. pr. løbende Fod vil andrage 10,000 Kr., 2,800 Fod Viadukt à 2½ Kr. vil andrage 7,000 Kr.; Drensning har jeg efter Konference med Teknikere, som have nogen Erfaring, ansat til 4,000 Kubiffabne à 6 Kr. pr. Kubfv., det udgør 24,000 Kr.; Driftsudgifter ved Havneopshn osv. ansættes til 9,000 Kr. Det bliver i alt 50,000 Kr., som man aarlig kan paaregne til Bedligelsholdelse, hvilket netop er den samme Sum eller deromkring, som det koster ved Peterhead, en Havn, der er anlagt for en lignende Sum som den, her er Tale om. Ved Frederikshavns Havn er Bedligelsholdelsesudgifterne omtrent det samme og lige saa ved Esbjerg. Man har altsaa en bestemt Erfaring med Hensyn til, hvad en saadan Bedligelsholdelsesrisiko kan beløbe sig til. Jeg vil derfor meget henstille til det Udvalg, der skal tage denne Sag under Overvejelse, og jeg haaber, den højtærede Minister vil stille sig velvillig i samme Retning, at der sker en saadan Ompostering af denne Risiko, at det virkelig vil være muligt at gennemføre denne Plan. Ja, jeg tør sige — jeg har det ganske vist paa anden Haand, men jeg tror, det er rigtigt — at det engelske Firma, hvis dette Tilbud ikke modtages inden 3 Maanedre fra Dato, ikke vil gentage det; det vil altsaa sige, at denne Sag maa fremmes hurtigt, hvis man i det hele taget alvorligt ønsker at komme ud over de Banfeligheder, som ellers ville blive ved at gentage sig og gentage sig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes vi kunne saa gjort det, som vi alle have indrømmet maa gøres, dels for at bringe vort Bestkshsffiseri ind i et mindre livsfarligt Spor og dels ind i et mere nationaløkonomisk Spor.

S. Bojesen: Første Gang, jeg fik min Opmærksomhed henvendt paa det store Spørgsmaal om Bestkshshavnene, var for 12 Aar siden, da jeg tilbragte et Par Aar ved Fisseriinspektionen paa Bestkshsten. Jeg saa der alle de store Banfeligheder, der vare forbundne med, særlig paa Sandbund at kunne basere en Havn, saa at jeg under Forholdene den Gang ikke paa nogen Maade kunde sjøne en Mulighed for at lægge en Havn der. Det vil fremgaa af den Stilling, jeg i det hele taget den Gang og senere har taget til det Spørgsmaal, hvorfor jeg var der imod. Jeg var imod det særlig paa Grund af Sandflugten, og jeg var imod det paa Grund af Erfaringerne ved Høfderne, idet de den Gang først lagte mange Høfder

vare forbundne eller i alt Fald ubrugelige, jeg var derimod ud fra den Betragtning, at jo stærkere man skulde bygge en Havn, des større Tynghede maatte den saa, og des mere vilde den synke i Bunden, og jeg var som sagt imod den store Risiko, Staten paatog sig ved at lægge et saa stort Værk ud. Jeg har altsaa siden den Tid udtalt mig imod det, og det ved gentagne Lejligheder, thi det Spørgsmaal har jo staaet i den Grad paa Dagsordenen her hjemme, at vi i de senere Aar have haft Sagen fremme til Behandling hvert Aar, om ikke altid her i Tinget, saa i alt Fald udenfor og blandt andet gentagne Gange i Dansk Fisseriforening; men paa en Gang er der nu indtraadt en lidt anden Situation med andre Forhold, andre Forholdsregler, deraf andet Standpunkt, og jeg nægter ikke, at i det Øjeblik, dette Lovforslag nu foreligger, hvor ikke Danmark, men en anden Nation vil paatage sig denne store Risiko ved at lægge en Havn her ude, har det ganske skiftet Syn for mig. Det er et saa smukt Tilbud, her foreligger, og det er saare billigt, synes mig, for Staten, der nu risikerer, dersom den paatog sig det store Anlæg, at den en skønne Dag, efter at have anvendt en eller to eller flere Millioner derpaa, ved en Stormflod f. Eks. at saa det hele ødelagt og at maatte begynde forfra. Det er alt det, der nu overtages af det fremmede Firma. Endvidere er der efter de Undersøgelser, der fra Regeringens Side ere blevne gjorte for at saa at vide, paa hvilket Sted af Kysten en Havn kunde anlægges, kommet Planer og Projekter frem, som have fordret ganske formidable Summer — de have sjældent været under 10—11 Mill. og er gaaet op til 30 Mill. Ogsaa det har været en ganske væsentlig Marsaa til, at jeg ikke paa nogen Maade har kunnet slutte mig til en saadan Tanke tidligere. Ved en nærmere Undersøgelse i de senere Aar paa det Sted, hvor en Havn nu foreslaas anlagt, har man fundet, at der er Forhold tilstede, som ganske vist synes at betrygge ikke blot, at et saadant Anlæg kan blive til noget, men ogsaa, at det kan holde sig paa sin Plads. Man har nemlig ved nærmere Undersøgelse set, at der ude paa Øhderne — det er altsaa fra 24—26 Fod Vand — hvor Indløbet skulde være til denne Havn, er saa godt som ren, haard Kalkbund, altsaa fuldstændig solidt Fundament, hvor man ikke behøver at frygte, at de ublagte Værker ved deres Vægt kunne synke; Banfelighederne for Udlægningen her ere heller ikke større, end at Ingeniøren ogsaa har kunnet besvare fyldestgørende, hvorledes Værkerne skulle befæstes i Bunden, naar der var en saadan haard